

ที่ มหา 0808.3/ 1074

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

๗ กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง หารือการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจานวน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ มหา 0821.3/15234 ลงวันที่ 20 ธันวาคม 2547

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรที่ 117/2519
 2. สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรที่ 1743/2544
 ลงวันที่ 20 เมษายน 2544

ตามที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ขอหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจานวน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง กรณีของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท คอนโอลโค (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เนื่องจากคำชี้แจงของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีหลักเกณฑ์ต่างจากที่กรม-การปกครองได้อดوبข้อหารือและแจ้งเรียนไว้ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจานวน檐น้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท คอนโอลโค (ประเทศไทย) จำกัด แล้วแยกพิจารณาเป็นประเด็นได้ดังนี้

1. ป้ายตามภาพประกอบที่ 1,3 และ 4 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากเป็นป้ายที่แสดงชื่อยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า เพื่อหารายได้

2. ป้ายบอกราคาน้ำมันข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่ายและราคาน้ำมัน” ตามภาพประกอบที่ 2 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากป้ายแสดงราคาน้ำมันดังกล่าวทำให้ประชาชนที่มาใช้บริการทราบความเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมัน และสามารถเปรียบเทียบราคากับสถานีบริการน้ำมันอื่นๆ ได้ จึงถือเป็นป้ายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้ากีตам แต่เมื่อติดตั้งอยู่บนโครงป้ายเดียวกันกับราคาน้ำมันและไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน การคิดคำนวนภาษีจึงต้องคำนวนพื้นที่ทั้งโครง ทั้งนี้ ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 117/2519

3. ป้ายที่ติดตั้งไว้ด้านบนของหัวจ่ายน้ำมันหรือตู้จานวน่ายน้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นป้ายที่แสดงชื่อน้ำมัน เช่น “ESSO” หรือป้ายที่แสดงถึงชื่อน้ำมัน เช่น “ดีเซล” “ซูพริม 91” หรือป้ายตามภาพประกอบที่ 5 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 ซึ่งมีไว้เพื่อโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ แต่เนื่องจากป้ายดังกล่าวอยู่ใต้หลังคากลุ่มตู้จานวน่ายน้ำมันจึงถือเป็นป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า เทียบเคียงตาม

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1743/2544 ลงวันที่ 20 เมษายน 2544 ได้วินิจฉัยค่าว่า “อาคาร หมายความดัง เรื่อง โรง สิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงเข่นนั้น กรณีสถานบริการห้ามันโดยปกติแล้วจะมีส่วนประกอบ ที่สำคัญคือ ตัวอาคารที่เป็นที่ทำการ ตู้จ่ายน้ำมัน และหลังคาที่ปิดคลุมตู้จ่ายน้ำมัน รวมทั้งสถานี ดังกล่าวที่จะต้องมีลักษณะเปิดโล่งให้รถอนดับเข้าไปเติมน้ำมันได้ ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้รวมกันเป็นสถานี บริการห้ามันและถือว่าเป็นอาคารตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีป้าย” แต่จะเข้าช่าย ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงว่า เป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตร ตามที่กฎหมายฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542) กำหนดไว้หรือไม่ หากไม่เกินสามตารางเมตรก็จะได้รับยกเว้น มิต้องเสียภาษีป้าย ตามมาตรา 8(5) ประกอบกฎหมายฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542)

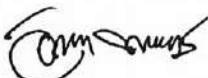
4. ป้ายตามกฎหมายฉบับที่ 6 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากเป็นป้ายที่ใช้ในการโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ และเนื่องจากป้ายดังกล่าวติดตั้งใน มินิมาร์ทจึงเป็นป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หากมีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตรย่อมได้รับ ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ประกอบกฎหมายฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542)

5. ป้ายบริการต่างๆ ที่มีขึ้นเพื่อบริการสาธารณชนไม่ว่าจะเป็นภาพ อักษร หรือเครื่องหมาย เช่น ป้ายห้องน้ำสะอาด ห้ามสูบ ป้ายบอกทางเข้า (Spreader Sign) ฯลฯ ไม่ใช่ป้ายที่เข้าช่ายเสียภาษีตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แต่หากป้ายดังกล่าวติดตั้งอยู่ในโครงเดียวกันกับป้ายอื่นที่มีขึ้น เพื่อใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ และไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ถือเป็นป้ายที่เข้าช่ายต้องเสียภาษี โดยการคำนวณภาษีให้คิดค่าน้ำภายนที่ห้องโครง

6. ป้าย American Express หรือป้ายที่ผู้ดำเนินการสถานบริการนั้นฯ จัดทำขึ้นมาเอง เช่น ป้ายชื่อสถานบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 12 และ มาตรา 18 กำหนดให้ เจ้าของป้ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ดังนั้น บริษัท อเมริกัน เอ็กซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด และสถานี บริการห้ามันที่จัดทำป้ายขึ้นมา จึงถือเป็นเจ้าของป้ายที่จะต้องเสียภาษี แต่หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจ หาตัวเจ้าของป้ายได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครอง ป้ายนั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัลลภ พริ้งพงษ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนโยบายการคลังและพัฒนารายได้
โทร/โทรสาร 0-2241-9042

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สน.คท. (สคร.)

โทร. 0-2241-9042

ที่ mph 0808.3/184

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง หารือการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

เรียน อสต.

1. ด้านเรื่อง

จังหวัดฉะเชิงเทราได้มีหนังสือหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท คุณอโศ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ประกอบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีหลักเกณฑ์ต่างจากที่กรรมการปักโครงได้ตอบข้อหารือและแจ้งเวียนไว้ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีป้ายดังกล่าวเป็นไปด้วยความถูกต้อง จึงขอหารือหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีป้ายเพื่อเป็นแนวทางทั่วไป (เอกสารแนบ 1)

2. ข้อเท็จจริง

จังหวัดฉะเชิงเทราได้รับหนังสือหารือจากเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา กรณีการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท คุณอโศ (ประเทศไทย) จำกัด โดยสรุปได้ดังนี้ (เอกสารแนบ 2)

2.1 การวินิจฉัยป้ายตามที่บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ได้วินิจฉัยไว้นั้นถูกต้องตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 หรือไม่

2.1.1 ป้ายบอกราคาน้ำมันข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย และราคาน้ำมัน” ไม่มีเครื่องหมายการค้าของบริษัทฯ ป้ายดังกล่าวเป็นป้ายที่ติดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด ฉบับที่ 200 พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศฉบับที่ 249 พ.ศ. 2541 และกรมสรรพากรได้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้กับภาษีมูลค่าเพิ่มโดยกำหนดให้บริษัทฯ เพิ่มข้อความในป้ายแสดงราคายปัลลิกรวม “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย” ซึ่งป้ายดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากการสรรพากรก่อนจึงสามารถนำออกใช้ได้ ดังนั้นป้ายบอกราคาน้ำมันจึงถือสมควร เป็นป้ายของทางราชการที่ออกนั้นตามกฎหมายมิได้เป็นป้ายที่มีวัตถุประสงค์ทางการค้าเพื่อหารายได้แต่เกิดจากการที่มีกฎหมายบังคับ จึงไม่เป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

2.1.2 ป้ายข้อความ “ดีเซล” “ชูพรีม 91” และ “ชูพรีม 95” เป็นป้ายบอกประเภทน้ำมัน ไม่มีเครื่องหมายการค้าของบริษัทฯ และมีไว้เพื่อความปลอดภัยของผู้เดินทางน้ำมันในสถานีบริการ มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการโฆษณาหรือหารายได้ จึงไม่เข้าข่ายของป้ายที่ต้องเสียภาษีป้าย หรือถือว่าเป็นป้ายที่ต้องเสียภาษี แต่ป้ายดังกล่าวติดตั้งไว้ด้านบนของหัวจ่ายน้ำมันหรือตู้จำหน่ายน้ำมันใต้หลังคาคลุมตู้จานหัวน้ำมัน ซึ่งเป็นอาคารที่ใช้ประกอบการค้าน้ำมันของบริษัทฯ มีขนาดไม่เกิน 3 ตารางเมตร จึงไม่ต้องเสียภาษีป้ายตามมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510

2.1.3 ป้ายข้อความ “ESSO” “เอสโซ่ ESSO” และ “ESSO สัญลักษณ์ภาพเสือ” ซึ่งติดตั้งไว้ด้านบนตู้จานหน้า และที่ตู้จานหน้ายานมัน ที่ติดตั้งอยู่ภายใต้หลังคาคคลุมตู้จานหน้ายานมัน ซึ่งเป็น อาคารที่ใช้ประกอบการค้าน้ำมันของบริษัทฯ มีขนาดไม่เกิน 3 ตารางเมตร เป็นป้ายตามมาตรา 6 และได้รับ ยกเว้นภาษีป้ายตามมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534

2.1.4 ป้ายบอกทางเข้า (Spreader Sign) ด้านบนมีข้อความ “เอสโซ่, ESSO” หรือ “ยินดีรับบัตร Synergy ESSO...” ป้ายด้านล่างเป็นป้ายที่มีเครื่องหมายถูกครอบบอกทางเข้า เนื่องจากป้ายทั้งสอง เป็นป้ายที่สามารถแยกส่วนจากกันได้อย่างชัดเจนระหว่างป้ายที่มีข้อความ “เอสโซ่, ESSO” หรือ “ยินดีรับบัตร Synergy...” กับป้ายส่วนที่เป็นเครื่องหมายถูกครอบบอกทางเข้า ซึ่งป้ายเครื่องหมายถูกครอบบอกทางเข้าสถานีบริการ น้ำมันมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการโฆษณาหรือหารายได้ เป็นเพียงป้ายบอกเส้นทางจราจร ดังนั้นป้ายเครื่องหมาย ถูกครอบบอกทางเข้าสถานีบริการน้ำมันจึงไม่ต้องเสียภาษีป้าย

2.1.5 ป้ายที่ไม่ใช้ป้ายของบริษัท เช่น ป้าย American Express หรือป้ายที่ผู้ค้าเนินการ สถานีบริการน้ำมัน จัดทำขึ้นมาเอง เช่น ป้ายชื่อสถานีบริการและราคาน้ำมัน ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายคือ เจ้าของ ป้าย ซึ่งป้าย American Express เป็นป้ายของบริษัท อเมริกัน อีกซ์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด และป้ายชื่อ สถานีบริการ, ราคาน้ำมันก็เป็นป้ายที่ผู้ค้าเนินการสถานีบริการจัดทำขึ้นมาเอง ดังนั้นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือเจ้าของป้ายดังกล่าว

2.1.6 ป้ายที่ไม่ใช้ป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510 เช่น ป้ายบริการต่างๆไม่ว่าจะเป็นภาพ อักษร หรือเครื่องหมาย เช่นป้ายห้องน้ำสะอาด น้ำดื่ม ฯลฯ เป็นป้ายที่ไม่มี เครื่องหมายการค้าของบริษัทฯ และมีไว้เพื่อให้บริการ มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อโฆษณาการค้า จึงไม่เข้าช่วย ของป้ายตามมาตรา 6

2.2 สำหรับป้ายของบริษัท คอนโอลโค (ประเทศไทย) จำกัด ตามเอกสารหมายเลข 1 ถึง 6 นั้น มีข้อหารือสรุปได้ดังนี้

2.2.1 ป้ายหมายเลข 1 ป้ายที่ติดตั้งอยู่หน้าสถานีจานหน้ายานมันเชือเพลิงเป็น ป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 โดยมีขนาดและประเภทป้ายตามแบบและบัญชีอัตราท้าย พระราชบัญญัติใช้หรือไม่

2.2.2 ป้ายหมายเลข 2 เป็นป้ายบอกราคาน้ำมันข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจาก มีเตอร์หัวจ่าย” และราคาน้ำมันที่มีลักษณะติดต่อเป็นพื้นเดียวกันติดตั้งอยู่หน้าสถานีจานหน้ายานมันเชือเพลิง เป็นป้ายตามมาตรา 6 ซึ่งจะต้องมีหน้าที่เสียภาษีป้าย ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 โดยมีขนาด และประเภทตามแบบและบัญชีอัตราท้ายพระราชบัญญัติ ใช้หรือไม่

2.2.3 ป้ายหมายเลข 4 และ 5 ติดตั้งอยู่ในสถานีจานหน้ายานมัน เป็นป้ายตาม มาตรา 6 และจะต้องพิจารณาถึงมาตรา 8(5) ของพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ด้วยใช้หรือไม่

2.2.4 ป้ายหมายเลข 6 ติดตั้งในมินิมาร์ท ในสถานีจานหน้ายานมันเชือเพลิงเป็นป้าย ตามมาตรา 6 และมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ด้วยใช้หรือไม่

2.2.5 ป้ายหมายเลขอ 2 หากแยกพื้นที่ป้ายที่มีข้อความว่า “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจาก มิเตอร์หัวจ่าย” พร้อมเครื่องหมายกรรมสิทธิ์ของ ป้ายที่มีข้อความว่า “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจาก มิเตอร์หัวจ่าย” จะไม่เข้าข่ายตามมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ใช่หรือไม่

2.2.6 ป้ายหมายเลขอ 2 หากแยกพื้นที่ป้ายที่มีข้อความ “Conocophillips” ออก พื้นที่ส่วนที่เหลือจะยังเข้าข่ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 อยู่หรือไม่

3. ข้อกฎหมาย

3.1 พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 (เอกสารแนบ 3)

มาตรา 6 ในพระราชบัญญัตินี้

“ป้าย” หมายความว่า ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบ การค้า หรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่น เพื่อหารายได้ ไม่ว่าจะได้ แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัสดุใดๆ ด้วยอักษรภาษาไทยหรือเครื่องหมายที่เชียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏ ด้วยวิธีอื่น

มาตรา 8 เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีสำหรับป้ายดังต่อไปนี้

(5) ป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นทรัพย์โภชนา หั้นนี้ เพื่อหารายได้ และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์

มาตรา 12 ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้าย ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามที่ในเดือนมีนาคมของปี

ฯลฯ

มาตรา 18 ในกรณีที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการ สำหรับภาษีป้ายได เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหาด้วยเจ้าของป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็น ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ด้วยไม่อ้าง หาด้วยผู้ครอบครองป้ายนั้นได้ ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือ ที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งหรือแสดงอยู่ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายตามลำดับ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการ ประเมินภาษีป้ายเป็นหนังสือไปยังบุคคลถัดล่า

ฯลฯ

3.2 คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรที่ 117/2519 (เอกสารแนบ 4)

ป้ายอักษร B.O.A.C. กับนกติดอยู่ในโครงอุปกรณ์เป็นป้ายมีขอบเขตตาม โครงอุปกรณ์นี้ย่อม ต้องเสียภาษีตามเงื่อนไขของขอบเขต ไม่มีบทบัญญัติให้เทศมนตรีคงเก็บภาษีย้อนหลัง จึงประนีประนอมยอมความผู้เสียภาษีไม่ได้

3.3 คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรที่ 1743/2544 ลงวันที่ 20 เมษายน 2544 (เอกสารแนบ 5)

คำว่า อาคาร ตามพจนานุกรมให้หมายความดัง เรือน โรง สิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะ คล้ายคลึงเช่นนั้น กรณีสถานบริการน้ำมันโดยปกติแล้วจะมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ตัวอาคารที่เป็นที่ทำการ

ศูนย์จราห์น้ำมัน และหลังคาที่ปักคุณศูนย์จราห์น้ำมัน รวมทั้งสถานีดังกล่าวที่จะต้องมีลักษณะเปิดโล่งให้รถยนต์เข้าไปเดินน้ำมันได้ ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้รวมกันเป็นสถานีบริการน้ำมันและถือว่าเป็นอาคารตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีป้าย

3.4 กฎหมายฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 (เอกสารแนน 6)

ข้อ 2 ป้ายตามมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ต้องเป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตร

4. ข้อพิจารณา

สน.คท. พิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้ายสำหรับสถานีจราห์น้ำมัน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เชื่อเพลิงของบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และ บริษัท คอนโอล (ประเทศไทย) จำกัด แล้วแยกพิจารณาเป็นประเด็นได้ดังนี้

4.1 ป้ายตามภาพประกอบที่ 1,3 และ 4 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากเป็นป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าเพื่อหารายได้

4.2 ป้ายบอกราคาน้ำมันข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่ายและราคาหัวมัน” ตามภาพประกอบที่ 2 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากป้ายแสดงราคาหัวมันดังกล่าวทำให้ประชาชนที่มาใช้บริการทราบความเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมัน และสามารถเปรียบเทียบราคากับสถานีบริการน้ำมันอื่นๆ ได้ จึงถือเป็นป้ายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ แม้ป้ายจะมีข้อความ “เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากมิเตอร์หัวจ่าย” ซึ่งมิได้ใช้ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าก็ตาม แต่เมื่อติดตั้งอยู่บนโครงป้ายเดียวกันกับราคาน้ำมันและไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน การคิดคำนวนภาษีจึงต้องคำนวนพื้นที่ทั้งโครง ทั้งนี้ ตามแนวคิดพิพากษาศาลฎีกาที่ 117/2519

4.3 ป้ายที่ติดตั้งไว้ด้านบนของหัวจ่ายน้ำมันหรือศูนย์จราห์น้ำมัน ไม่ว่าจะเป็นป้ายที่แสดงชื่อน้ำมัน เช่น “ESSO” หรือป้ายที่แสดงถึงชื่น้ำมัน เช่น “ดีเซล” “ซูพรีม 91” หรือป้ายตามภาพประกอบที่ 5 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 ซึ่งมีไว้เพื่อโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ แต่เนื่องจากป้ายดังกล่าวอยู่ใต้หลังคากลุ่มศูนย์จราห์น้ำมันจึงถือเป็นป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า เที่ยบเคียงตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1743/2544 ลงวันที่ 20 เมษายน 2544 ได้วินิจฉัยคำว่า “อาคาร หมายความถึง เรือน โรง สิ่งก่อสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น กรณีสถานีบริการน้ำมันโดยปกติแล้วจะมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ ตัวอาคารที่เป็นที่ทำการ ศูนย์จราห์น้ำมัน และหลังคาที่ปักคุณศูนย์จราห์น้ำมัน รวมทั้งสถานีดังกล่าวที่จะต้องมีลักษณะเปิดโล่งให้รถยนต์เข้าไปเดินน้ำมันได้ ซึ่งส่วนประกอบเหล่านี้รวมกันเป็นสถานีบริการน้ำมันและถือว่าเป็นอาคารตามความหมายที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติภาษีป้าย” แต่จะเข้าช้ายได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงว่า เป็นป้ายที่มีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตร ตามที่กฎหมายฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542) กำหนดไว้หรือไม่ หากไม่เกินสามตารางเมตรก็จะได้รับยกเว้นเมื่อต้องเสียภาษีป้าย ตามมาตรา 8(5) ประกอบกฎหมายฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542)

4.4 ป้ายตามภาพประกอบที่ 6 ถือเป็นป้ายตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 เนื่องจากเป็นป้ายที่ใช้ในการโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ และเนื่องจากป้ายดังกล่าวติดตั้งใน มินิมาร์ทจึงเป็นป้ายที่แสดงไว้ภายในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หากมีพื้นที่ไม่เกินสามตารางเมตรย่อมได้รับ ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีตามมาตรา 8(5) แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ประกอบกฏกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2542)

4.5 ป้ายบริการต่างๆ ที่มีขึ้นเพื่อบริการสาธารณชนไม่ว่าจะเป็นภาพ อักษร หรือเครื่องหมาย เช่น ป้ายห้องน้ำสะอาด น้ำดื่ม ป้ายบอกทางเข้า (Spreader Sign) ฯลฯ มิใช่ป้ายที่เข้าข่ายเสียภาษีตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 แต่หากป้ายดังกล่าวติดตั้งอยู่ในโครงเดียวกันกับป้ายอื่นที่มีขึ้นเพื่อใช้ ในการประกอบการค้าหรือโฆษณาการค้าเพื่อหารายได้ และไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ถือเป็น ป้ายที่เข้าข่ายต้องเสียภาษี โดยการคำนวณภาษีให้คิดคำนวนพื้นที่ทั้งโครง

4.6 ป้าย American Express หรือป้ายที่ผู้ดำเนินการสถานีบริการน้ำ จัดทำขึ้นมาเอง เช่น ป้ายชื่อสถานีบริการ ตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มาตรา 12 และ มาตรา 18 กำหนดให้ เจ้าของป้ายเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ดังนั้น บริษัท อเมริกัน อิงเกอร์เพรส (ประเทศไทย) จำกัด และสถานี บริการน้ำมันที่จัดทำป้ายขึ้นมา จึงถือเป็นเจ้าของป้ายที่จะต้องเสียภาษี แต่หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจหา ตัวเจ้าของป้ายได้ ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายนั้นเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ถ้าไม่อาจหาตัวผู้ครอบครองป้าย นั้นได้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินที่ป้ายนั้นติดตั้งอยู่เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย

5. ข้อเสนอ

เห็นควรแจ้งจังหวัดฉะเชิงเทราทราบเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ ขอได้โปรดลงนามในหนังสือดัง
ผู้ว่าราชการจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่เสนอมาพร้อมนี้

เห็นชอบ
ลงนามแล้ว

(นายวัชรพล พริ่งพงษ์)
อ.สส.ด.ป.กท.
อสส.

(นายสกล ลินนัย)
ผอ.สคร. รกท.
ผอ.สน.คท.